

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΙΕΒΟΝ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Διά τήν πνευματικήν ἐνίσχυσιν τῶν Ὁρθοδόξων Οὐκρανῶν, μεταφέραμε εἰς τό Κίεβον τήν **Ἱερά Εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου** – «**Τό Σῶμα τῆς Θεοτόκου**» (σχῆμα σώματος), κατόπιν αἰτήματος τοῦ Προκαθημένου τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.κ.Βλαδιμήρου -καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Ἐπιτάφιος τῆς Παναγίας, ὅπως ἀλλιῶς ὀνομάζεται ἡ Ἱερά Εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου – «**Τό Σῶμα τῆς Θεοτόκου**», εἶναι μία περίτεχνη ἐπάργυρη **ὀλόσωμη εἰκόνα τῆς Θεοτόκου** ἡ ὁποία φυλάσσεται εἰς τά Ἱεροσόλυμα, σέ μία μικρή μονή, εἰς τό νότιον μέρος τῆς Ἀγίας Αὐλῆς, ἀπέναντι ἀπό τήν εἴσοδον τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ μονή αὕτη εἶναι μετόχι τῆς μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς Γεθσημανῆς, ὅπου καί τό Θεομητορικόν μνημα. Εἰς τό μετόχι αὐτό διαμένει ὁ ἡγούμενος τῆς Γεθσημανῆς.

Κάθε χρόνο, τήν παραμονήν τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου – τήν 14^η Αὐγούστου- ἡ εἰκόνα μεταφέρεται μέ μεγαλοπρεπῇ ἐκκλησιαστική πομπήν καί παράταξιν εἰς τόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως, εἰς τήν Γεσθημανήν, ὅπου καί ψάλλονται τά ἐγκώμια διά τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου καί ἐκφωνεῖται εἰδικός ἐπιτάφιος λόγος, κατὰ τήν ἀκολουθίαν τοῦ «Ἐπιταφίου τῆς Παναγίας», πού τελεῖται μαζί μέ τόν ἑσπερινόν τῆς παραμονῆς.

Τήν ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου – τήν 23^η Αὐγούστου- προεξάρχοντος τοῦ καθηγουμένου τῆς μονῆς, ἡ εἰκόνα μεταφέρεται καί πάλιν ἀπό τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Γεθσημανῆς εἰς τό **Ἱερό Μετόχιον τῆς Γεθσημανῆς**, διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου (Via Dolorosa).

Τήν 19^η /6^η Σεπτεμβρίου 2012, ὁ καθηγούμενος τοῦ Θεομητορικοῦ μνήματος πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π.Νεκτᾶριος μᾶς παρέδωσε τό ἱερόν αὐτό κειμήλιον, μέ τήν ἔγκρισιν καί τήν εὐλογίαν τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ.Θεοφίλου Γ΄ -καί τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ νά τό συνοδεύσουμε εἰς τό Κίεβον.

Ἀπό τό Ἱερό Μετόχιον φθάσαμε εἰς τήν ἔδραν τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς τά Ἱεροσόλυμα, ὅπου μᾶς ἀνέμενε -μαζί μέ ἱεροδιακόνους του-ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλέξανδρος, βοηθός Ἐπίσκοπός τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Κιέβου κ.κ.Βλαδιμήρου. Κατόπιν λαμπρῆς ὑποδοχῆς ἐκεῖ -καί ἀπό τόν ἡγούμενον τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π.Ἰσίδωρο- ἀναχωρήσαμε διὰ τό ἀεροδρόμιον Ben Gurion τοῦ Τέλ Ἀβίβ.

Ἀπό ἐκεῖ, ἀναχωρήσαμε διὰ τό Κίεβον -μέ ἰδιωτική πτήση- μέ τό προσωπικό ἀεροπλάνο-τζέτ τοῦ κ.Φέρμαν. Κατά τήν ἄφιξίν μας, εἰς τό διεθνές ἀεροδρόμιον τοῦ Κιέβου, μᾶς ἀνέμενε πλῆθος πολιτικῶν, ἱερέων, δημοσιογράφων καί ἐκπροσώπων τῶν καναλιῶν. Ὅλοι περίμεναν νά δοῦν τήν εἰκόνα τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία ἔγινε δεκτὴ εἰς τήν χώρα, μέ τιμές ἀρχηγοῦ κράτους.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλέξανδρος μίλησε εἰς τούς παρευρισκομένους

έκπροσώπους τών μέσων μαζικῆς ἐνημέρωσης διά τήν πνευματικήν αὐτήν ἀποστολήν -ἀπό τά Ἱεροσόλυμα εἰς τό Κιέβον, καί διά τήν προσκυνηματικήν περιοδείαν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας εἰς τήν Οὐκρανίαν. Μετά τό πέρας τῆς συνεντεύξεως, ὅλο τό προσωπικόν τοῦ ἀεροδρομίου προσεκύνησε τήν Ἁγία Εἰκόνα μέ μεγάλη συγκίνηση καί εὐλάβεια.

Στήν συνέχεια, μέ τήν συνοδεία τῆς ἀστυνομίας καί δέκα λιμουζινῶν, ἀναχωρήσαμε διά τήν Λαύραν τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. Ἐκεῖ μᾶς ἀνέμενε καί μᾶς ὑπεδέχθη -σέ λαμπρότατη ὑποδοχή- ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.κ.Βλαδίμηρος, ἐν μέσῳ 20-30 ἀρχιερέων, καί ἑκατοντάδων ἀρχιμανδριτῶν, ἡγουμένων, ἱεροδιακόνων, ὑποδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν, μαθητῶν τῆς θεολογικῆς Ἀκαδημίας, χιλιάδων δέ πιστῶν.

Ὁ Μακαριώτατος προσεκύνησε μέ ἔκδηλη συγκίνηση τήν Ἱερά Εἰκόνα, ἔγιναν οἱ ἀπαραίτητες προσφωνήσεις καί ἐπηκολούθησε δέησις, ἔξω ἀπό τό καθολικό τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἦταν πολύ συγκινητική ἡ ὑποδοχή πού μᾶς ἐπεφυλάχθει - εἰς τήν Λαύρα τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου- ἀπό τόν κληρὸν καί τόν λαόν. Μεγάλη ἡ πίστις, ἡ εὐσέβεια καί ἡ εὐλάβεια τῶν Οὐκρανῶν Ὁρθοδόξων, ἡ ὁποία πραγματικά μᾶς ἐντυπωσίασε.

Ὁ Ἐπιτάφιος τῆς Παναγίας ἐτοποθετήθη, εἰς τήν συνέχειαν, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καί ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Ὁ ναός αὐτός εὐρίσκεται εἰς τό κέντρον τῆς Λαύρας, ἀκριβῶς δίπλα (μεσοτοιχία) μέ τόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Μέσα εἰς τόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ὑπάρχει καί ἄλλος ἕνας ναός, τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ναός μέσα σέ ναόν, μέ τροῦλον ἐπίσης. Πραγματικά ἐντυπωσιακό.

Οἱ ἀμέτρητοι πιστοί -κληρικοί καί λαϊκοί- οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἔλθει εἰς τήν Λαύρα, ὅχι μόνον ἀπό τήν Οὐκρανία, ἀλλά καί ἀπό τήν Ρωσία, τήν Λευκορωσία, τήν Ρουμανία καί ἀπό πολλές ἄλλες χῶρες, ξεκίνησαν νά προσκυνοῦν τόν Ἐπιτάφιον τῆς Παναγίας, ἀφοῦ περίμεναν ὑπομονετικά εἰς τήν οὐρά ἐπὶ πολλές ὥρες. Εἶχαν ἔρθει ἐπίσης ἀρχιερεῖς ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας, μέχρι καί ἀπό τό Ἅγιον Ὅρος εἶχε ἔρθει ὁ Ἀρχιμανδρίτης π.Ἐφραίμ, ἡγούμενος τῆς Σκήτης τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στίς Καρυές, μαζί μέ δύο μοναχοὺς ἀπό τήν συνοδεία του καί ἄλλους δύο λαϊκοὺς.

Τό ἴδιο βράδυ παρετέθει ἐπίσημο δεῖπνο εἰς τό μητροπολιτικό οἶκημα τῆς Λαύρας, παρουσία τοῦ Προκαθημένου τῆς Οὐκρανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ.κ.Βλαδιμήρου. Ὁ Μακαριώτατος εἰλικρινά μᾶς ἐντυπωσίασε. Εἶναι μία ἁγία μορφή. Μιᾶ ἐλάχιστα, ἀλλά ὅλα τά βλέπει καί ὅλα τά ἀντιλαμβάνεται. Διδάσκει μέ τήν σιωπή του. Εἶναι μία τόσο σεβάσμια μορφή πού σοῦ μεταφέρει εἰρήνη στήν καρδιά καί ἡρεμία στόν νοῦ καί στήν σκέψη.

Εἰς τό ἐπίσημο δεῖπνο παρευρέθησαν πολλοί ἀρχιερεῖς, ἐκπρόσωποι τῆς κυβέρνησης, κληρικοί καί λαϊκοί. Ἐγινε πλῆθος προσφωνήσεων, ἀντιφωνήσεων καί προπόσεων διά νά τιμηθεῖ τό γεγονός τοῦ ἐρχομοῦ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου – «Τό Σῶμα τῆς Θεοτόκου» -ἀπό τά Ἱεροσόλυμα εἰς τό Κιέβον.

Τό **Κιέβο** εἶναι μία ἀπό τίς παλαιότερες πόλεις τῆς Εὐρώπης. (ἰδρύθηκε τόν 5^{ον} μ.Χ. αἰ.). Ἡ διάλυση τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης, τό 1991, ἀνέδειξε τήν Οὐκρανία σέ

ανεξάρτητο κράτος και από τότε τό Κίεβο είναι ή πρωτεύουσα τής χώρας. Ή πόλις έχει πληθυσμόν περίπου 4 εκατομμύρια κατοίκους. Όλη δέ ή χώρα έχει πληθυσμόν περίπου 60 εκατομμύρια κατοίκους, από τούς όποιους τό 80-85% περίπου είναι χριστιανοί Όρθόδοξοι. Υπάρχουν εις τήν Ούκρανία περίπου 20.000 ένορίες, πάρα πολλά μοναστήρια, 80 άρχιερείς και ένα μεγάλο πλήθος κληρικών, μοναχών και μοναζουσών.

Ή περιώνυμη **Λαύρα τών σπηλαίων του Κιέβου** (Kiev Pechersk Lavra ή Kyiv Pechersk Lavra -Πετσέρσκαγια Λαύρα- pechera=σπήλαιο), ή «Άκρόπολις του Ρωσικού μοναχισμού», είναι ή σημαντικότερη μονή του Κιέβου, λόγω τής αγιότητος του χώρου αλλά και λόγω τής μακραίωνης και πολύπαθης ιστορίας της. Εύρίσκεται εις τό νότιον άκρον του Κιέβου και είναι κτισμένη πάνω σε δύο λοφίσκους, εις τήν δεξιάν όχθην του Δνείπερου ποταμού.

Ό πρώτος άσκητής πού ήλθε εις τήν περιοχήν -τότε ή περιοχή αυτή ήταν καλυμμένη από πυκνά δάση- ήταν ό πρεσβύτερος Ίλαρίων. Ό **Ίλαρίων** έσκαψε ένα σπήλαιο μέσα στον μαλακό βράχο και έζησε εκεί -μέ νηστεία και προσευχή- από τό 1013 μέχρι και τό 1051 πού έγινε μητροπολίτης Κιέβου.

Στή συνέχεια στό σπήλαιό του έγκαταστάθηκε ό -ρωσικής καταγωγής- **Όσιος Άντώνιος ό Άθωνίτης, ό Έσφιγμενίτης** (+1073), πατέρας και θεμελιωτής του ρωσικού μοναχισμού, ιδρυτής τής περιώνυμης Λαύρας τών Σπηλαίων. Ό Όσιος Άντώνιος υπήρξε κυρίως άσκητής-σπηλαιώτης, γι' αυτό -άν και θεωρείται ιδρυτής τής περιώνυμης Λαύρας τών Σπηλαίων- δέν διοργάνωσε τήν Λαύρα. Διοργανωτής τής Λαύρας θεωρείται ό Όσιος Θεοδόσιος(+1074).

Ό -έπίσης Ρώσος εις τήν καταγωγήν- **Όσιος Θεοδόσιος του Κιέβου**, γεννημένος τό 1029 εις τό Κούρσκ (πατρίδα και του Όσίου Σεραφείμ του Σάρωφ), σέ ηλικία 23 έτών, υπετάχθη εις τον Όσιον Άντώνιον, τον άσκητήν εις τά Σπήλαια του Κιέβου, παρά τίς αντιδράσεις τής υπερπροστατευτικής μητέρας του. Εις τήν συνέχεια, διοργάνωσε σέ κοινόβιο τήν Λαύρα, μέ βάση τον αυστηρόν κοινοβιακόν κανονισμόν-τυπικόν τής μονής του Στουδίου τής Κωνσταντινουπόλεως.

Κατά τον 11^{ον} και τον 12^{ον} αιώνα ή Λαύρα έγνώρισε μεγάλην άκμήν και άριθμούσε 7.000 μοναχούς. Άπετέλεσε εργαστήριο ευσεβείας και αγιότητος, κάστρον Όρθοδοξίας και αντιστασιακών άγώνων, κέντρον είκονογραφίας, έκκλησιαστικών τεχνών, χρονογραφικών συγγραφών και συναξαρίων, έστία καλλιιεργείας των θεολογικών γραμμάτων, και έκδόσεως όρθόδοξων βιβλίων.

Άπό τον 13^{ον} αιώνα και μετά, ή πολύπαθη μονή έκαταστράφη και άνοικοδομήθη πολλές φορές, μετά από τίς έπιδρομές διαφόρων βαρβαρικών φυλών (Πολόφτων, Μογγόλων, Τατάρων κ.ά.).

Εις τά τέλη του 16^{ου} αιώνα, έγινε Σταυροπήγιο του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως (Πατριαρχικό Σταυροπήγιο) τό όποιον και ανέλαβε τήν διοικητικήν και πνευματικήν έποπτείαν της (μέχρι τότε υπαγόταν εις τον Μητροπολίτην Κιέβου). Τό 1721 περιήλθε εις τήν δικαιοδοσίαν τής Ρωσικής Έκκλησίας (του Πατριαρχείου τής Μόσχας) και έγινε Συνοδικό Σταυροπήγιο, χάνοντας όριστικά τήν κανονικήν έξάρτησιν από τό Οίκουμενικό Πατριαρχείο.

Μετά τήν όκτωβριανήν επανάστασιν του 1917 ή Λαύρα αντιμετώπισε πολλές φορές τήν άθεϊστικήν μανίαν των επαναστατών. Τό 1941 έλεηλατήθη (και ή Λαύρα και ό

ναός της) από τούς Γερμανούς κατακτητάς, οί όποίοι άφήρεσαν μοναδικά μνημεΐα έκκλησιαστικής άρχιτεκτονικής όκτώ αΐώνων (11^{ου} -18^{ου} αΐ.). Από τό 1988 -μετά τήν κατάρρευσιν τοϋ Σοβιετικοϋ καθεστῶτος- άρχίζει νά λάμπει καί πάλι τό θεΐον φῶς τής μοναχικής βιοτῆς καί πολιτείας εΐς τήν Λάυρα, λειτουργεΐ κανονικά μέχρι σήμερα, καί άνήκει -άπό τό 1990- εΐς τήν Παγκόσμιον Κληρονομιά τής UNESCO.

Ο πρῶτος ναός-καθολικό τής Λάυρας εΐναι άφιερωμένος εΐς τήν Κοΐμησιν τής Θεοτόκου. Ξεκίνησε νά κτίζεται τό 1073 καί τήν θεμελίωσίν του εϋτύχησε νά εϋλογήσει ό Όσιος Άντώνιος.

Τήν επιμέλειαν καί τήν έπιστάσιαν τοϋ ναοϋ εΐχαν δώδεκα Έλληνες άρχιτέκτονες καί μηχανικοί άπό τήν Κωνσταντινούπολιν, εΐς τούς όποίους εΐχε παρουσιαστεί ή Παναγία καί τούς εΐχε καλέσει νά έλθουν εΐς τό Κίεβον διά νά κτίσουν τόν ναόν Της. Αϋτοί, άφοϋ έπεράτωσαν τόν πρῶτον τότε βυζαντινόν ναόν τής Θεοτόκου καί τό παρεκκλήσιον τοϋ Τιμίου Προδρόμου, εΐς τήν συνέχειαν, έγιναν -καί οί δώδεκα- μοναχοί εΐς τήν Λάυραν, όπου καί παρέμειναν μέχρι τόν θάνατόν τους. Τά λείψανά τους εϋρίσκονται έντός των ιερῶν σπηλαίων, μαζί μέ τά ιερά λείψανα τῶν 120 άγίων πατέρων τής Λάυρας, εΐς όμαδικόν τάφον-σπήλαιον καί αναφέρονται ὡς οί δώδεκα Έλληνες άρχιτέκτονες τοϋ καθολικοϋ τής Λάυρας.

Η Παναγία Θεοτόκος θεωρεΐται ή **προστάτις** καί **πολιοϋχος** ὄχι μόνον τής Λάυρας, αλλά καί τής πόλεως τοϋ Κιέβου. Εΐς τό Κίεβον, αλλά και εΐς ὅλην τήν Οϋκρανίαν ύπάρχουν πολλές παλαιές καί θαυματουργικές ύπέροχες εΐκόνες τής Παναγίας. Ο έρχομός ὅμως τοϋ Έπιταφίου τής Παναγίας, άπό τά Ίεροσόλυμα καί τήν Άγίαν Γεθσημανήν, άποτελεΐ διά τούς πιστούς Όρθοδόξους τής Οϋκρανίας

-καί τής εϋρύτερης περιοχής- μία ιδιαίτερη εϋλογία, χαρά καί χάρη.

Ο χῶρος τόν όποϊον καταλαμβάνει ή Λάυρα τῶν Σπηλαίων τοϋ Κιέβου εΐναι περίπου 280 στρέμματα. Μεταξύ τῶν κτιρίων δεσπόζει ή πρῶην τράπεζα (χωρητικότητα 700 άτόμων, σήμερα εΐναι ναός) καί τό κωδωνοστάσιο, πού εΐναι τό ύψηλότερο κτίσμα τόσον εΐς τήν Οϋκρανία, ὅσον καί εΐς τήν Ρωσίαν, ένα σύμβολον ὄχι μόνον διά τό Κίεβον, τό όποΐο -μέ τά 98 μέτρα ύψος του- ήταν τό ύψηλότερο κωδωνοστάσιο τής Εϋρώπης τόν 17^{ον} αΐώνα. Άν καί έκατεστράφη κατά τήν διάρκεια βομβαρδισμοϋ εΐς τόν 2^{ον} Παγκόσμιον Πόλεμον, ξαναχτίστηκε άκριβῶς ὅπως ήταν.

Άπό τήν Λάυρα τῶν Σπηλαίων προήλθαν -πλέον τῶν 118- Άγιοι (ή μνήμη τους τιμᾶται τήν 28^{ην} Αϋγούστου καί τήν Β' Κυριακήν των Νηστειῶν), περίπου 50 Έπίσκοποι, Ήγούμενοι άλλων μονῶν, συγγραφείς, άγιογράφοι κ.ά.

Σήμερα ή Λάυρα τῶν Σπηλαίων άποτελεΐ παγκοσμίως μοναδικόν τόπον συγκεντρώσεως τόσων πολλῶν **άφθάρτων Άγίων Λειψάνων**. Μέσα εΐς τίς Κατακόμβες της σώζονται πάνω άπό 118 άφθαρτα Λείψανα!

Τά σπήλαια τής Λάυρας -ανάλογα μέ τήν άπόστασίν τους άπό τήν κυρίως Μονήν- χωρίζονται σέ **Κοντινά Σπήλαια** καί σέ **Μακρινά Σπήλαια**. Δέν πρόκειται γιά φυσικά σπήλαια, αλλά γιά κατακόμβες οί όποιες έχουν σκαφτεΐ μέσα στόν μαλακόν βράχον.

Οί έσωτερικοί διάδρομοί τους εϋρίσκονται εΐς βάθος 4-12μ., έχουν πλάτος περίπου 1.50μ. καί ύψος περίπου 2μ. Η θερμοκρασία μέσα εΐς τούς διαδρόμους

είναι μεταξύ 7-19 βαθμών Κελσίου και η υγρασία είναι 75-99 %. Κατά μήκος των διαδρόμων υπάρχουν τάφοι μήκους δύο μέτρων και ύψους ενός μέτρου.

Τά **Κοντινά Σπήλαια** εύρισκονται εις την βάση του χαμηλού λόφου, πάνω εις τον όποιον είναι κτισμένη η Λαύρα. Η είσοδός τους απέχει από το Καθολικό περίπου 400 μέτρα και εις αυτήν οδηγεί ένας κατηφορικός λιθόστρωτος δρόμος. Μέσα εις τά Κοντινά Σπήλαια υπάρχουν τρεις λαξευτοί Ναοί: Τών Είσοδίων της Θεοτόκου, του όσίου Αντωνίου του Κτίτορος και του όσίου Βαρλαάμ, του πρώτου Ήγουμένου της Λαύρας. Εις τά Κοντινά Σπήλαια σώζονται 73 άφθαρτα Λείψανα Όσίων Πατέρων (μνήμη, 28^η Σεπτεμβρίου).

Τά **Μακρινά Σπήλαια** εύρισκονται εις τον δεύτερον λόφον του συγκροτήματος, εις απόστασιν 300 περίπου μέτρων από τά Κοντινά. Έχουν μήκος διαδρόμων 489 μέτρα και έχουν -έπίσης- τρεις λαξευτούς Ναούς: Της Γεννήσεως του Κυρίου, του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου και του όσίου Θεοδοσίου του Κιέβου. Εις τά Μακρινά Σπήλαια σώζονται 35 άφθαρτα Λείψανα Όσίων Πατέρων (μνήμη, 28^η Αυγούστου).

Ήγούμενος της Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου είναι ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παύλος, Αρχιεπίσκοπος Βίσγκοροντ και Τσερνόμπιλ, Βικάριος της Έπαρχίας του Κιέβου, ο όποιος τιμητικά φέρει τον τίτλον και τό όφφίκιον του Μητροπολίτου, ως ήγούμενος του μεγαλύτερου μοναστηριού της Ούκρανίας τό όποιον σήμερα αριθμεί 160 πατέρες. Ο Μητροπολίτης Παύλος είναι μία έγκάρδια χαρωπή μορφή, πολύ έλεήμων, πολύ φιλόξενος, πάντα χαμογελαστός, πολύ άπλός, καταδεκτικός και μέ την εύγενικήν παρουσίαν του κερδίζει τούς πάντας.

Αλλά και όλοι οί ιεράρχες τούς όποιους συναντήσαμε είναι σπουδαίοι, μορφωμένοι και μέ πολλά τάλαντα. Όλοι ξεχωρίζουν μέ έναν διαφορετικόν τρόπον ο καθένας τους και μέ πολλές άρετές. Χαιρόμαστε, διότι διαπιστώνουμε μιάν άναλαμπήν εκεί εις την Ούκρανία, μία μεγάλη άνθησιν πνευματικήν. Τά πάντα λάμπουν εις την Όρθόδοξον Ούκρανία. Μεγάλη πνευματική άκτινοβολία εις τούς ναούς τους, εις τίς ακολουθίες τους, μεγαλείο εις όλα. Πραγματικά, τά πάντα λάμπουν.

Πληροφοριακά αναφέρω, ότι οί **Έλληνες ιεράρχες** διεδραμάτισαν κύριον και σπουδαϊον ρόλον εις την διαμόρφωσιν και την ανάπτυξιν της Όρθοδοξίας και του Έλληνικοϋ πολιτισμοϋ εις την περιοχόν. Και ως φορείς της βυζαντινής έκκλησιαστικής και κρατικής πολιτικής, αλλά και ως φορείς του ύψηλου Βυζαντινοϋ πολιτισμοϋ. Τό έργον τους είχε έξαιρετικά έποικοδομητικόν χαρακτήρα και η θετική επίδρασίς τους εις τά τεκταινόμενα ήταν καθοριστική.

Οί περισσότεροι από τούς πρώτους Μητροπολίτες Κιέβου ήσαν Έλληνες. Από τούς 23 Μητροπολίτες οί όποιοι εύρέθησαν έπικεφαλής εις την έν λόγω Μητρόπολη, οί 21 ήσαν Έλληνες.

Οί Έλληνες -έκτός από τούς μοναχούς και τούς ιεράρχες- συνέβαλαν επίσης σημαντικά εις την ανάπτυξιν της οίκονομίας, της παιδείας, της έπιστήμης και του πολιτισμοϋ της Ούκρανίας. Έδω, η έλληνική διασπορά είναι μία από τίς πλέον πολυάριθμες και άρχαιες εις την Εύρώπη, μέ τον άποικισμόν των περιοχών του Εύξεινου Πόντου από τον 7^{ον}— 4^{ον} π.Χ. αιώνα και μέ **σπουδαίες έλληνικές πόλεις**, ένδεικτικά αναφέρω:

την **Όδησσόν**, την τέταρτη μεγαλύτερη πόλιν της Ούκρανίας και σημαντικό λιμένα

εἰς τόν Εὐξείνου Πόντον, ὅπου ὑπῆρχε μία ἀρκετά ὁργανωμένη ἐλληνική παροικία στίς ἀρχές τοῦ 19^{ου} αἰώνα. Πόλις ἄρρηκτα συνδεδεμένη μέ τήν ἱστορίαν τοῦ ἐλληνισμοῦ, ἀφοῦ ἐκεῖ ἐσυστάθη ἡ Φιλική Ἑταιρεία,

τήν **Συμφερούπολιν**, πρωτεύουσα τῆς Αὐτόνομης Δημοκρατίας τῆς Κριμαίας (τῆς ἀρχαίας Ταυρίδος) εἰς τήν νότιον Οὐκρανία, μέ δύο ἐλληνικά χωριά (τήν Ἀκρόπολιν καί τόν Πόντον). Εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίας Τριάδος τῆς πόλεως εὐρίσκεται τό σεπτόν καί χαριτόβρυτον λείψανον τοῦ Ἀγίου Λουκᾶ Ἐπισκόπου Συμφερουπόλεως τοῦ ἱατροῦ καί θαυματουργοῦ,

τήν **Σεβαστούπολιν**, ἡ ὁποία ἐκχριστιανίσθη (ὅπως καί ὅλη ἡ περιοχή) ἀπό τόν Ἀπόστολον Ἀνδρέαν τόν Πρωτόκλητον καί ὀνομάσθη τό λίκνον τῆς Ρώσικης Χριστιανοσύνης ἀπό τόν πρίγκιπα Βλαδίμηρον, τόν πρῶτον Ρῶσον κυβερνήτην πού υἱοθέτησε τόν Χριστιανισμόν καί ἐβοήθησε νά ἐξαπλωθεῖ ἡ Χριστιανική θρησκεία σέ ὅλα τα Ρώσικα ἐδάφη. Μέ τό γνωστό μοναστήρι τοῦ Ἱερμαν, τό σκαλισμένο πάνω στοῦς βράχους,

τήν **Μαριούπολιν**, ὅπου ζοῦν πάρα πολλοί Ἕλληνες. Ὑπάρχουν ἐκεῖ 29 χωριά Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι αὐτοαποκαλοῦνται Ρουμαῖοι καί ὁμιλοῦν τήν «ρουμέϊκου γλώσσα» -ἡ ὁποία εἶναι ἐλληνική διάλεκτος.

Ἐμεῖς ἀπό τήν Ἀγίαν Γῆν, κατά τήν ἐπίσκεψίν μας εἰς τό Κίεβον συνοδεύοντας εἰς τήν Οὐκρανία τόν Ἐπιτάφιον τῆς Παναγίας (τήν Ἱεράν Εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου – «Τό σῶμα τῆς Θεοτόκου»), ἐθαυμάσαμε τήν εὐλάβειαν ὅλων των πιστῶν -κληρικῶν καί λαϊκῶν, τήν φιλοξενίαν, τήν πίστιν, τήν κατάνυξιν, τήν εὐσέβειαν καί τό πλῆθος τῶν ἀρετῶν.

Πάνω ἀπό 500.000 ἦσαν οἱ πιστοί πού προσεκύνησαν τόν Ἐπιτάφιον τῆς Παναγίας εἰς τήν Λαύρα τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, ὅπου ἔμεινε διά πέντε ἡμέρας. Ἡ Ἱερά Εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου – «Τό Σῶμα τῆς Θεοτόκου» θά παραμείνει εἰς τήν Οὐκρανία -διά προσκυνηματική περιοδεία σέ πολλές πόλεις- μέχρι τόν Νοέμβριον μήνα, ἴσως ὅμως καί διά μεγαλύτερον χρονικόν διάστημα, λόγω τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν πιστῶν οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν εὐλαβικά νά τήν προσκυνήσουν.

Εἴθε ὁ Πανάγιος Θεός νά τοῦς εὐλογεῖ ὅλους, μέ τίς μεσιτεῖες καί πρεσβεῖες τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἀμήν.

Ἀρχιμανδρίτης Ἱγνάτιος

Ἡγούμενος Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ποιμένων, Βηθλεέμ

ngg_shortcode_0_placeholder